

Gaelscoil na Daróige

Labhraí Loingseach

Comhairleoir

Garda (x4)

Giolla Glic

Rí

Cócaire

Fear Coille

Beogaí

Crann

Fear feasa

Rónán

Radharc 1

- Comhairleoir:** (*Ag teacht isteach ón chlé.*) An Rí (*eagla air*) ó cad é a dhéanfaidh mé? (*Siúlann sé trasna an stáitse agus tiontaíonn chun siúl ar ais.*) Cad é a dhéanfaidh mé? (*Níos airde an uair seo, séidtear trumpa.*) An Rí, cad é a dhéanfaidh mé ar chor ar bith?
- Garda 1:** (*Siúlann na gardaí isteach.*) An Rí Labhraí Loingseach!
- Giolla Glic:** Agus Labhraí Loingseach, an Rí Hí! Hí!
- Garda 2:** Éist go cúramach leis an rí é féin.
- Gardaí 3 agus 4:** Nó déanfaimid troid leat agus beidh tú i bpéin.
- Giolla Glic:** Fáilte, a rí! Fáilte na n-éan! Fáilte abhaile ón tseilg 's ón bhaol.
- Rí:** Fíon! (*Ritheann an cócaire isteach le bia agus le fíon.*)
- Comhairleoir:** (*Tagann an comhairleoir i dtreo an rí go neirbhíseach.*) Á... á...á...
- Rí:** Cé acu Gaeilge, Béarla nó Ulster Scots atá á labhairt agat? Abair amach é.
- Comhairleoir:** Tá an lá mór tagtha arís.
- Rí:** Lá mór? Ó an bhfuil an cúlú eacnamaíoch thart? Níl, tá na hamadáin chéanna i mbun na tíre. Ó, ó an bhfuil Doire i gcluiche ceannais na hÉireann? Nó tá sé sin dodhéanta, ná hinis dom, ná hinis dom...ah inis dom.
- Comhairleoir:** Tá sé in am do ghruaig a bhearradh.
- Rí:** Mo ghruaig a bhearradh! Ó, sea, m'fholt deas cas. Tabhair isteach an bearbóir mar sin! Tá mise réidh.
- Comhairleoir:** Ach, a shoilse...(ag crith le heagla)
- Rí:** Ach, ná bac le ach. Tabhair isteach an bearbóir láithreach!
- Comhairleoir:** Níl...níl bearbóir ar bith ann!
- Rí:** (*Éiríonn ina sheasamh agus fearg air.*) Seilg olc! Drochbhia, fíon searbh. Anois deir tusa nach bhfuil bearbóir ar bith ann! Cad chuige nach bhfuil?

Giolla Glic: Hí, hí, hí!

Comhairleoir: Tá na bearbóirí uilig marbh.

Rí: Marbh! Marbh? Cé a mharaigh iad?

Giolla Glic: Ó, Ó!

Comhairleoir: (*Ag amharc go faiteach ar an rí.*) Tusa a rí.

Rí: Mise? (*Iontas an domhain air.*)

Comhairleoir: Sea, a rí.

Rí: Ó...ó! (*Go séimh.*) Is iontach go bhfuil siad uilig marbh, nach bhfuil duine amháin fágtha?

Comhairleoir: Níl oiread is bearbóir amháin fágtha.

Rí: Is olc an scéal é sin. (*É ag smaoineamh.*) A Ghiolla, an féidir leatsa gruaig a bhearradh?

Giolla Glic: (*Scanradh an domhain air.*) Ó ní féidir, ní féidir...a shoilse, a mháistir, a rí. Níl mé ábalta an siosúr a choinneáil socair i mo lámh. Bheadh eagla orm go ngearrfainn do scornach. (*Ar crith.*)

Rí: (*Go ciúin.*) Bheadh eagla ormsa fosta...A chomhairleoir, caithfimid bearbóir a fháil!

Comhairleoir: Ach níl bearbóir ar fáil. Ní ligfidh NAMA dúinn airgead a ofráil dóibh.

Rí: Sa chás sin caithfidh tú féin mé a bhearradh.

Comhairleoir: Mise?

Rí: Tá bean óg álainn ar a bealach anseo chuig an phálás. Má oireann sí dom b'fhéidir go mbeadh bainis againn.

Comhairleoir: Ó, bainis, a rí (*gliondar air*), ach ní féidir liomsa gruaig a bhearradh. (*Imní air.*)

Giolla Glic: (*Agus é ag damhsa*) Bainis, bainis! Is breá liomsa bainiseacha.

Rí: Ní mór dom bheith ag amharc go hálainn.

Comhairleoir: Cuardóimid an tír go bhfaighimid duine éigin chun do chuid gruaige a bhearradh, a rí. (*Leis na gardaí:*) A ghardaí, a

ghardaí, tagaigí liomsa. Téigí láithreach agus faighigí bearbóir don rí. Duine ar bith atá ábalta rud ar bith a ghearradh!

Gardaí:

Gheobhaimid duine le do ghruaig a ghearradh, mura ndéanann siad é, déanfaimid iad a mharú!

Giolla Glic:

Agus tar éis don bhearbóir seo tú a bhearradh, a rí, beidh spórt maith againn á chur chun báis hahahaha.

Rí:

Éist do bhéal a phéistín dhroch-theangach! Ba thusa a mhol dom na bearbóirí uilig a mharú agus anois ní thig liom oiread agus bearbóir amháin a fháil chun mo chuid gruaige a bhaint. A leibide. (*Agus scian a ardú aige.*)

Cócaire:

A rí, an bhfaca tú mo scian? Ó sin é. Ar mhaith leat dinnéar nó nár mhaith?

Giolla Glic:

(*Inní air*) Ó, maith dom é.

Rí:

Ááá, rachaidh mé ag siúl cois na habhann anois. Ceol a Ghiolla.

Giolla Glic:

Cuireann an Giolla an raidió ar siúl.

Rí:

A Rí na glóire gile, chan Rónán beo arís! Múch sin!

Giolla Glic:

Huh, is breá liomsa clár Rónaín. (*Amhrán.*)

Radharc 2

- Fear Coille:** (*Agus é ar tí crann a leagan.*) Anois! (*Ardaíonn sé an tua.*)
- Beogaí:** Lá-lá-léireó! (*Siúlann bean óg isteach ar dheis agus í ag canadh.*) ...ó, a fhir choille, tá súil agam nach bhfuil tú chun an chrann álainn seo a leagan?
- Fear Coille:** Ó, Dia duit, a bhean óg álainn! Glacaim leis go bhfuil tú ar do bhealach go háit éigin. (*íslíonn sé an tua.*)
- Beogaí:** Tá, agus tá tuirse orm cheana féin.
- Fear Coille:** Suigh leat. (*Suíonn sí.*)
- Beogaí:** Táim ag dul go pálás an rí.
- Fear Coille:** An rí labhraí Loingseach?
- Beogaí:** An fear céanna.
- Fear Coille:** Fear cumasach...fear láidir...
- Beogaí:** Sea, go deimhin.
- Fear Coille:** Cé go ndeirtear...
- Beogaí:** Deirtear! Cad é a deirtear?
- Fear Coille:** Deirtear go bhfuil rún aige.
- Beogaí:** Rún? Go hiontach is breá liom rún.
- Fear Coille:** Ach rún dorchá é seo!
- Beogaí:** Rún dorchá.
- Fear Coille:** Sea! Drochrún nach bhfuil ar eolas ag duine ar bith. Uair sa bhliain téann bearbóir chuig an phálás ach ní thagann duine ar bith acu arais in am ar bith. (*Fear coille agus Beogaí ag athrú áiteanna.*)
- Beogaí:** Ní fhilleann duine ar bith de na bearbóirí?
- Fear Coille:** Creidtear go gcuireann na bearbóirí eolas ar rún an rí agus mar sin de ní thig leo filleadh go deo.

Beogaí: (*Éiríonn sí agus siúlann sí thart.*) Ach bearbóirí! Bearbóirí!
Cad chuige bearbóirí ach chun folt a bhaint?

Fear Coille: Ach nach cuma duitse, níl tusa ach ag tabhairt cuairte ar an phálás. Níl tú chun an rí a bhearradh, an bhfuil?

Beogaí: Ó, níl. Ach b'fhéidir go mbéinn ag iarraidh é a phósadh.

Fear Coille: É a phósadh! An rí, Labhraí Loingseach?

Beogaí: Chuala mé go raibh sé ard, dubh agus aclaí agus gurbh fhear gaisce é.

Fear Coille: Is iontach an duine ag an seilg é...

Beogaí: Ach anois cloisim go bhfuil rún marfach aige.

Fear Coille: Agus ag troid!

Beogaí: Ach...b'fhéidir nach bhfuil an rún seo chomh holc agus a shílfeá.

Fear Coille: Agus ag scléip...is breá leis spórt agus scléip.

Beogaí: Sílim gur mhaith liom é a phósadh...ach braithfidh sé ar an rún dubh seo. Slán agat anois a fhir choille...agus má phósaim an rí, ba mhaith liom cruit don bhainis.

Fear Coille: Go n-éirí an bóthar leat, a bhanphrionsa. Déanfaidh mé féin cruit duit, agus bí cinnte de go mbeidh ceol deas agat lá na bainise.

Beogaí: Slán a chrainn álainn.

Crann: Beir beannacht a bhanphrionsa.

Fear Coille: Cé a labhair ansin?

Crann: Mise.

Fear Coille: Tusa! Ach ní féidir le crann bheith ag caint. Huh mise atá ag caint le crainn anois. Cad é a chuir mo bhean sa tae? Nach bhfuil an t-ádth ar an rí go bhfuil spéirbhean ag dul chuig an phálás mar bhrídeog aige! Ó, ba bhreá liom rún Labhraí bheith ar eolas agam.

Crann: Shíl mé nach raibh sé ag dul imeacht choíche. Agus tá sé chun mé a ghearradh ar maidin. Búistéir. Rachaidh mé ag siúl anois chun an domhan mór a fheiceáil. Ní fada go ndéanfaidh sé cruit asam.

- Fear Coille:** *(Ritheann sé ar ais ar an ardán ag amharc thart.)* Ó mo thua, rinne mé dearmad glan uirthi. Cá bhfuil sí...sin í. *(Agus an tua a thógáil aige tagann gardaí an bealach.)*
- Garda 1:** Cuir síos an gléas troda sin.
- Fear Coille:** Cén gléas troda?
- Garda 2:** *(Go faiteach.)* An-an-an t-t-tua!
- Fear Coille:** An tua! Ach ní gléas troda í sin. Táimse chun crann a ghearradh léi.
- Garda 3:** Gearann tú crainn? *(Nod eolach a thabhairt aige.)*
- Fear coille:** Ó, cinnte, gearraim.
- Garda 4:** Caithfidh tú teacht linne mar sin. Tá tú de dhíth ar an rí.
- Fear Coille:** Mise? Ach cad chuige? Cén gnó a bheadh ag an rí díomsa?
- Garda 1:** Tá an rí ag lorg duine atá ábalta rudaí a ghearradh. Bíodh ciall agat, goitse, goitse, níl ann ach giota craic. Gearrfar gruaig, *(leis an lucht féachána)* gearrfar scornach, beidh sé ceart go leor.
- Fear Coille:** Ach níl barúil agam faoi Tresumé nó Head and Shoulders, níl GHDs agam. Níl ionam ach Fear Coille bocht.
- Garda 2:** Gearrann tú crainn, Gearrfaidh tú gruaig.
- Fear Coille:** *(Tógann na gardaí an fear coille.)* Labhraí Loingseach ag iarraidh bearradh gruaige, ó saor mé. Ná tóg ann mé! Ná Tóg!

Radharc 3

- Fear Coille:** A rí, dhéanfainn rud ar bith ort ach ná hiarr orm do chuid gruaige a bhaint.
- Rí:** Éirigh, a fhir Choille, agus tosaigh ar an obair!
- Fear Coille:** Ach ní bearbóir mé.
- Comhairleoir:** Gearr gruaig an rí, láithreach.
- Rí:** Nó cuirfear iallach ort! (*Buaileann sé a lámha go mífhoighdeach. Druideann gardaí isteach le gléasanna troda.*)
- Fear Coille:** Ó, tá go maith, tá go maith! Is fearr rud ar bith nó an bás.
- Comhairleoir:** Bail ó Dhia ar an obair! Gabhaim do leithscéal a Rí. (*Amach leis an chomhairleoir agus leis na gardaí.*)
- Rí:** Ní mór dom bearradh gruaige a fháil mar ní fada uaim lá mo bhainise.
- Fear Coille:** Sea, bhuail mé leis an bhean óg ar maidin.
- Rí:** Bhuail tú leis an bhanphrionsa ar a bealach anseo?
- Fear Coille:** Bhuail, agus tá sí chomh hálainn le héirí na gréine.
- Rí:** Úmm! Chomh hálainn sin?
- Fear Coille:** Cinnte!
- Rí:** Caithfidh tú bearradh maith a thabhairt dom mar sin.
- Fear Coille:** Sea a rí. (*Baineann sé roinnt gruaige agus ardaíonn an choróin.*) Dia ár sábhail!
- Rí:** Cad é sin?
- Fear Coille:** (*Ag amharc ar na cluasa.*) Ó sábháil mé. (*Titeann sé i laige.*)
- Rí:** (*Tiontaíonn sé.*) Cad é atá ar siúl? Éirigh! Éirigh suas a scraiste! Múscail a leibide.
- Fear Coille:** Óóó!
- Rí:** Cad é a tharla?

Fear Coille: (*Éiríonn sé go mall.*) Tá cluasa capaill ort, a rí!

Rí: Agus bhí i gcónaí a Fhir Choille! Níor fhás siad aréir an bhfuil a fhios agat!

Fear Coille: Ach...ach tá cluasa capaill ort!

Rí: Agus eireaball go talamh! (*Seasann agus taispeánann a eireaball dó.*) Anois, gearr mo chuid gruaige in ainm Dé.

Fear Coille: (*Uafás air.*) Cad é-cad é-cad é a tharla do na bearbóirí?

Rí: Ó, d'imigh siad leo!

Fear Coille: Cár imigh siad?

Rí: Óóó, i bhfad i gcéin. Tá siad i bhfad ó bhaile ó bhaile anois, na créatúir.

Fear Coille: (*Tagann sé amach os comhair an rí.*) Mharaigh tú iad!

Rí: Sea, mharaigh mé iad cinnte, ach ní raibh dul as agam. Fuair siad amach go raibh cluasa capaill orm.

Fear Coille: Mar sin maróidh tú mise fosta!

Rí: Óóó, maróidh mé tusa cinnte!

Fear Coille: Fear crua thú a rí, eh?

Rí: Éirigh as an bhladar agus gearr mo chuid gruaige. Ar aghaidh leat...déan é!

Fear Coille: Ní dhéanfaidh.

Rí: Ní dhéanfaidh tú? (*Iontas air.*)

Fear Coille: Ní dhéanfaidh mé! Ma tá tusa chun mise a chur chun báis, a rí Labhraí Loingseach, ní bhearrfaidh mé do chuid gruaige ar chor ar bith.

Rí: BEARR MO CHUID GRUAIGE! MARÓIDH MÉ LÁITHREACH THÚ!

Fear Coille: Má mharaíonn tú láithreach mé, ní bheidh bearbóir ar bith fágtha agat chun do chuid gruaige a bhearradh.

Rí: A rógaire! A scaiste! Do m'fhreagairt mar sin! Mise an rí! (*trup mór ón scaifte taobh amuigh.*) Cad é sin? In ainm Dé!

Comhairleoir: Ta slua mór bailithe ag geata an phaláis. An slua is mó sna trí phobal.

Rí: Dia ár sábháil, Benali i dTúinéis, Mubarak san Éigipt, Gadaffi i Libia agus anois Labhraí Loingseach in Éirinn. Cad é atá cearr leo?

Comhairleoir: Tá eagla orthu go gcuirfear chun báis é...cosúil leis na bearbóirí eile.

Giolla Glic: Lá-lá-lá-lá-lá-la! Céad scéal na bainise, a Rí. Tá an bhanphrionsa álainn ar a bealach isteach an geata.

Rí: Óóó, achan rud i mullach a chéile.

Comhairleoir: Caithfear rud éigin a dhéanamh faoin scaifte sin ag an gheata.

Rí: Caithfear a deir tú. Ní hea caithfear ach déanfar. Osclaíge na doirse agus coinnigí an scaifte sin ciúin.

Comhairleoir: Díreach anois a rí. S-s-s-s...suaimhneach, SUAIMHNEACH.

Rí: A scaifte challánaigh! Is mise Labhraí Loingseach bhur rí. Bíge i bhur dtost. Tá sibhse ag iarraidh go ligfidh mé saor an fear coille. Ceart go leor ach caithfidh sé mionn a thabhairt. Bíge sásta leis an mhéid sin agus imíge libh abhaile. Druidige na doirse. An ngeallann tú gan mo rún a insint do dhuine ar bith beo go deireadh do shaoil?

Fear Coille: Geallaim, a rí. Geallaim sin duit.

Rí: Abhaile mar sin, amach as mo bhealach!

Fear Coille: Go raibh maith agat a rí.

Giolla Glic: An Banphrionsa a rí!

Rí: Ááá...ó! Mar a dúirt an Fear coille, tá tú chomh hálainn le héirí na gréine.

Beogaí: Ó a rí! Tá caisleán galánta agat agus neart talún...agus iomrá mór ort mar gheall ar fhiach agus ar sheilg.

Rí: Sea, sea.

Beogaí: Ach...

Rí: Ach, ach!

Beogaí: An fíor go bhfuil rún dorchá agat, a rí?

Rí: Rún! Rún dorchá? Cén rún dorchá a bheadh agamsa?

Beogaí: Cad é mar a bheadh a fhios agamsa a rí? Ar mo bhealach isteach chonaic mé saifte ag screadach agus ag bagairt ag an gheata.

Rí: Bhí siad ag cuardach duine a bhí anseo.

Beogaí: Cén duine é sin?

Rí: Mo bhearbóir.

Beogaí: Do bhearbóir?

Rí: Sea.

Beogaí: Agus cá bhfuil sé anois?

Rí: Ó, tá sé ar shiúl 'na bhaile - ach beidh sé ar ais an bhliain seo chugainn.

Beogaí: Ú-ú-ú. Tá píosa nó dhó nach bhfuil ró-iontach.

Rí: An bhfuil? Bhí deifir abhaile air, b'fhéidir.

Beogaí: Lig domsa a rí.

Rí: Óóó, ní thiocfadh liom.

Beogaí: Arú suigh síos a rí.

Rí: Ach a leithéid a iarraidh ar bhanphrionsa.

Beogaí: Ó, bainimse sult as.

Rí: Á, is iontach iad na mná na laethanta seo!

Beogaí: Ní raibh an bearradh a thug sé duit ró-olc.

Rí: Ó, tá sé go breá.

Beogaí: Cad é faoi bharr do chinn? Tógfaidh mé an choróin, bomaite.

Rí: Ná déan!

Beogaí: Cad chuige nach ndéanfainn? Cluasa capaill, a rí! Óóó a rí! Tá na cluasa sin go hálainn... agus tá an craiceann atá orthu chomh mín le síoda. Thit mé i ngrá leat i bhfad roimhe seo nuair a

chuala mé faoi na rudaí maith go léir atá déanta agat. Ach anois i ndiaidh dom do chluasa glánta a fheiceáil, tá mé i bhfad níos mó i ngrá leat.

Rí:

An mbeidh bainis ann mar sin?

Beogaí:

Beidh bainis ann. Beidh bainis ann. Beidh bainis ann.

Radharc 4

- Fear Coille:** Ó Cheann! M'intinn bhocht. Níl suaimhneas intinne ar bith agam. Ní thig liom suí, nó luí, nó codladh leis an lód trom seo atá anuas ar mo intinn.
- Fear Feasa:** A Fhir Choille tar anseo go labhróidh mé leat nó an bhfuil sé ar intinn agat do shaol a chaitheamh ag siúl an domhain mar spiorad caillte?
- Fear Coille:** Mise...mise an ea?
- Fear Feasa:** Cé eile ach tusa?
- Fear Coille:** Cé thusa?
- Fear Feasa:** Is mise fear feasa tá mé chomh cliste sin go bhfuil dhá cheann agam.
- Fear Coille:** Tá fadhb uafásach agam.
- Fear Feasa:** Suigh ar an smután seo, ar an smután seo, ar an smután seo...
- Fear Coille:** Tá rún dubh nimhneach ag cur isteach orm. Tá mo chloigeann ag scoilteadh!!
- Fear Feasa:** Glac anáil mhór mar seo: Éée.
- Glacann an fear coille anáil.*
- Fear Feasa:** Coinnigh istigh í.
- Fear Coille:** Mmmeee.
- Fear Feasa:** Anois lig amach go mall í.
- Fear Coille:** Ááá.
- Fear Feasa:** Anois an mothaíonn tú níos fearr?
- Fear Coille:** Mothaím.
- Fear Feasa:** Nach maith sin! Anois, cad é an rún seo atá ag cur isteach ort?
- Fear Coille:** D'oh! Is rún an rún. Ní thig liom é a insint duitse.
- Fear Feasa:** Caithfidh tú é a insint do dhuine éigin.

Fear Coille: Ní thig liom! Gheall mé nach n-inseoinn é do dhuine ar bith.

Fear Feasa: Muna dtig leat é a insint do dhuine beo, caithfidh tú é a insint do rud beo, sé sin, d'ainmhí, nó do bhláth nó do chrann-nó fiú do scamall sa spéir.

Fear Coille: An síleann tú?

Fear Feasa: D'oh tá a fhios agam é. Is fear feasa mé. Ach caithfidh tú é a dhéanamh gan mhoill - anois!

Fear Coille: Anois?

Fear Feasa: Díreach anois. Ach imeoidh mé. Tá mo chuid oibre déanta, ní suim liom bheith ag éisteacht leat agus tú ag insint do scéil. Go n-éirí leat, a fhir choille!

Fear Coille: Go raibh maith agat. Caithfidh mé an scéal a insint gasta. Ach do cé? Bláth nó scamall? cloch nó coinín? Préachán nó crann?- na crainn, mo chairde achan lá de mo shaol. Píocfaidh mé crann amháin, an crann álainn seo ansin déanfaidh mé cruit aisti. A Chrainn álainn, a chara, éist le mo scéal, scéal nach n-inseoinn do dhuine ar bith. Tá cluasa capaill ar Labhraí Loingseach, an Rí. An gcloiseann tú mé? Cluasa capaill agus ruball go talamh ar Labhraí Loingseach an rí.

Radharc 5

<u>Cócaire:</u>	Rogha gach bia agus togha gach dí.
<u>Giolla:</u>	Damhsa go maidin le ceol agus craic.
<u>Cócaire:</u>	Ag bainis an bhanphrionsa agus an rí.
<u>Rí:</u>	Ithigí, ólaigí, damhsaígí, ceolaigí mar is é seo an lá a ghlacaim lámh an bhanphrionsa.
<u>Comhairleoir:</u>	An rí abú!
<u>Gach duine:</u>	An rí abú.
<u>Comhairleoir:</u>	Cé hé an fear seo ag rith isteach agus gan fiú éadaí bainise air?
<u>Rí:</u>	Á, tá aithne agam air. Seo an Fear Coille – mo bhearbóir féin go deireadh mo shaoil. Éirigh, a fhir bhoicht! Abair liom cad é a thug anseo thú.
<u>Fear Coille:</u>	Tá brontannas pósta agam don bhanphrionsa úr. Cruit a rinneadh as adhmaid úr na coille.
<u>Beogaí:</u>	Ó, go hiontach! Sin rud a bhí mé ag iarraidh le fada. Ach ní sheinnfidh mé féin inniu é, lá mo bhainise. Fágfaidh mé sin agatsa le déanamh, a Ghiolla Ghlic.
<u>Giolla Glic:</u>	Tá go maith, a bhanphrionsa álainn.
<u>Beogaí:</u>	Go raibh céad míle maith agat, a fhir choille. Fan linn don bhainis.
<u>Rí:</u>	Ó, fanfaidh sé cinnte. Fíon don fhear coille. Agus fíon sa chorn ag achan duine agaibh agus muid uilig sásta go leor, tá mise chun glacadh leis an bhanphrionsa mar bhean chéile.
<u>Beogaí:</u>	Go deo, agus go deo a Rí Labhraí Loingseach.
<u>Rí:</u>	Go brách anois éistfimid leis an cheol agus bíodh lá maith ag achan duine.
<u>Comhairleoir:</u>	Comhghairdeas a rí agus a bhanphrionsa.
<u>Giolla Glic:</u>	Seinnfidh mé amhrán ar an chruit úr.
<u>Achan duine:</u>	<i>Tá cluasa capaill</i>

*ar Labhraí Loingseach
Is eireaball go talamh
Ar Labhraí Lorc.*

- Giolla Glic:** Cé atá ag ceol?
- Comhairleoir:** Tá an chruit ag ceol. Iontas na n-iontas.
- Cócaire:** Cruit ag ceol? Níor chuala mé a leithéid riamh?
- Gach duine:** Cruit ag ceol?
- Rí:** Maróidh me thú! Brisfidh me sreanga na cruite sin as a chéile.
- Giolla Glic:** Ach a rí, ní mise a bhí ag ceol.
- Rí:** Fealltóir, mealltóir, bréagadóir! Maróidh mé thú!
- Beogaí:** Ná déan, a rí, ná déan.
- Rí:** Ná déan a deir tú?
- Beogaí:** Sea, a rí. Ta do rún scaoilte anois, bíodh sin olc nó maith, agus ní fada go dtí go mbeidh a fhios ag an saol mór.
- Rí:** Beidh a fhios ag achan duine.
- Beogaí:** Sea, beidh. Glac leat féin mar atá tú, agus bíodh bród ort asat féin agus as do chluasa deasa. Taispeáin do chluasa don scaifte anseo.
- Rí:** Ní thaispeánfaidh mé.
- Beogaí:** Déan an rud a iarraim ort, nó ní labhróidh mé leat choíche arís.
- Rí:** Ach a thaisce, ní thiocfadh liom.
- Beogaí:** Déan mar a deirim leat más tú mo ghrá!
- Rí:** Maith go leor, seo iad mo chluasa!
- Comhairleoir:** Nach bhfuil siad go álainn.
- Giolla Glic:** Ní fhaca mé cluasa chomh deas leo ar dhuine ar bith riamh.
- Garda 2:** Bydad...tá siad...galánta.
- Garda 1:** Agus chomh mín le síoda!
- Cócaire:** Ó, anois! Thar a bheith álainn.

- Comhairleoir:** Ó, dá mbeadh cluasa mar sin ormsa!
- Beogaí:** Anois an bhfeiceann tú a rí. Tá gach duine sásta leis na cluasa.
- Rónán:** Óóó, cad é tá ghabháil anseo? Scaifte fiantha bailithe anseo, craic ar dóigh, rí, banríon gach mac máthar. Seolaigí téacs isteach anseo chuig Rónán Beo 88098. Cé thusa agus cad é ata ar siúl agat anseo?
- Beogaí:** Mise an bhanríon seo an lá is sona dem shaol...Rónán - Sin ar dóigh. Cé thusa agus cad é an chraic leis na cluasa capaill?
- Rí:** Mise an rí Labhraí Loingseach? An duine is tábhachtaí in Éiri...
- Rónán:** Aye, fíormhaith. Cad é fútsa cad chuige a bhfuil tú chomh pusach sin? Ó, beimid i dtrioblóid leis an nuacht? Imithe thar am arís. Beidh ceol againn do dheireadh an chláir!

*Tá cluasa níos deise
ar Labhraí Loingseach
Ná capall ná asal
Ná gamhain nó torc.*

*Níl rí in Éirinn
mar Labhraí Loingseach
Saol fada's flúirse
Chuig Labhraí Lorc.*